

РЕШЕНИЕ

№ 228

гр. В. 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В. 13 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно наказателно дело № 20213110205122 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на ИР. Д. Д. против Наказателно постановление № НП № 1573 от 23.08.2021 г. , издадено от Началника на 1РУП при ОД на МВР - В. с което за нарушение на чл.7 ал. 1 от ЗБЛД, на осн.чл. 81 ал. 2 т.2 от ЗБЛД ѝ е наложено наказание глоба в размер на 30.00/тридесет/ лв.

Жалбата е процесуално допустима, предявена от лице с активна процесуална легитимация и в предвидения от закона срок.

В жалбата въззивницата оспорва нарушението, като твърди че обжалваното НП е издадено при нарушение на материалния закон, издадено е две години след издаване на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призована, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява .

В хода на съденото производство съдът прие за установена следната фактическа обстановка: На 12.08.2021г. въз.Д. заявила, че е загубила документ за самоличност – лична карта с № 1103555305. Бил и съставен АУАН, в който като обстоятелства на извършване на нарушението било описано, че лицето заявява, че при неясни за него обстоятелства е загубило

документа си за самоличност. Като за това е попълнило декларация вх. № 389/2021г." Въз основа на АУАН било издадено НП, с което лицето е наказано "за това, че на 12.08.2021г. лицето заяви, че си е изгубило личната карта"

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства.

Съдът кредитира гласните доказателства - показанията на св. Н., които са непротиворечиви и добросъвестни.

Като събрани по реда на НПК съдът цени писмените доказателства – АУАН , заповед за компетентност, удостоверение на Първо РУП-В.

Предвид доводите на страните и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно неговата законосъобразност, обоснованост и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

При провеждане на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е приложен неправилно, поради което НП Следва да бъде отменено.

Извършеното от въззивницата е квалифицирано като нарушение на чл. 7 ал. 1 от ЗБДЛ : " Гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване". В обстоятелствената част на АУАН и на НП не са описани подобни съставомерни елементи на нарушението, като не се сочи въззивницата да не е опазила документа си от повреждане, унищожаване или загубване. Не са описани и факти, от които да се направи този извод. Вместо това е посочено, че лицето е декларирало изгубване, но декларирането по същността си не е административно нарушение. Липсата на съставомерните признаци на нарушението и на относимите към тях факти ограничава правото на защита и налага отмяна на НП. Изобщо не става ясно за какво е наказано лицето. Описаното от фактическа страна деяние /"декларирала"/ не представлява административно нарушение.

Така описаното нарушение е квалифицирано в НП като такова по чл. 7 от

ЗБЛД, без да бъде съобразено, че посочената норма се състои от две алинеи, разписващи съвсем различни хипотези. Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД гражданите, притежатели на български лични документи, са длъжни да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. Спецификата на това нарушение предполага датата на извършването му да е именно тази на изгубване на документа, а не на декларирането на това обстоятелство в съответно компетентното подразделение на МВР /аргумент по чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД/. Очевидно е в случая, че 12.08.2021 г. не е датата на изгубване на личната карта от жалбоподателя, нито пък е загубена в сградата на 1 РПУ – В. При така изложените съображения, съдът счита, че при квалифициране на нарушението като такова по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД неправилно е била определена датата на извършването му, което по същността си се приравнява на липсата изобщо на такава. Неправилно определената дата на нарушението или липсата изобщо на такава, е нарушение, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, поради което е съществено и като крайна последица води до отмяна на наказателното постановление на формално основание. Липсата на дата на извършване на нарушението препятства съда и относно преценката му за спазване давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както и относно въпроса за изтичането на абсолютната погасителна давност.

На следващо място, събраните по делото писмени и гласни доказателства дават основание на съда да приеме, че в случая липсва субективният елемент от състава на нарушението. В декларацията е посочено предположение за местонахождението и невъзможността да бъде намерена.

Освен това в НП и в АУАН не е посочено мястото на извършване на нарушението. Мястото е от категорията и на съставомерните елементи и на относимите към тях факти. То индивидуализира нарушението по безспорен начин и посочването му в НП е винаги дължимо, а липсата му е съществено процесуално нарушение, защото ограничава правото на защита и поставя в риск правилото "non bis in idem". Това е самостоятелно основание за отмяна на НП. Липсата на място на извършване на нарушението в обстоятелствената част на НП не позволява да бъде извършена ефективна въззивна проверка относно компетентността на АНО да издаде проверяваното наказателно постановление.

Не на последно място, независимо, че не става ясно за какво точно е наказана въззивницата, от доказателствата по делото става безспорно ясно, че същата не е извършила административно нарушение. Чл. 7 ал. 1 вр.чл.81 ал. 2 т. 2 от ЗБЛД възвеждат в нарушение изгубването, повреждането или унищожаването на български личен документ. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства за това, въззивницата да е извършила някое от тези три деяния, още по-малко пък това да е станало на 12.08.2021г. Като е наложил наказание за нарушение, което не е безспорно доказано да е извършено, АНО е приложил неправилен материалния закон и това налага отмяна на НП само на това основание. Освен изложеното до тук следва да се отчете и още едно безусловно основание за отмяна на НП, тъй като същото не е издадено в преклузивния 6 месечен срок от издаване на акта. Това е абсолютно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Освен това се касае за маловажен случай на адм. нарушение.

Съдът споделя възражението, че в конкретния случай АНО е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението, което е формално, се различава по степен на обществена опасност от обичайните за съответния вид. Касае за забава от един ден, поради което би могъл да бъде формиран извод за малозначителност на извършеното, и за незначителна обществена опасност.

В ЗАНН не е предвиден законен критерий за маловажен случай на административно нарушение, поради което следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства на конкретното деяние, стойността на вредата, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на конкретно увредените обществени отношения, като законодателят не е разграничил по никакъв начин формалните от резултатните нарушения при преценката на горните обстоятелства/ разграничение в тази насока липсва както в ЗАНН, така и в НК/.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че конкретното нарушение и конкретният нарушител се различават значително по степен на обществена опасност от обичайните за съответния вид и нарушението, ако такова има и следва да се приемат приетите за установени от АНО четири нарушения за маловажни, като в конкретния случай наложеното административно

наказание би имало по-скоро негативно, отколкото поправително, възпитателно и възпиращо въздействие, поради това е процесното НП следва да бъде отменено.

Водим от горното Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1573 от 23.08.21г. , издадено от Началника на 1 РУП при ОД на МВР - В. с което за нарушение на чл.7 ал. 1 от ЗБЛД, на осн.чл. 81 ал. 2 т.2 от ЗБЛД , на ИР. Д. Д. ЕГН ***** е наложено наказание глоба в размер на 30.00/тридесет/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението .

Съдия при Районен съд – В. _____